

všade DOBRE, ale v ŠKOLE v PRÍRODE NajLepšie

Veľmi sme sa tešili do ŠvP. Tento rok sme sa vydali spoznávať malokarpatský región. Keď sme sem prišli, získala si nás krása okolia. Po ubytovaní sme zistili, že na izbe máme televízor i chladničku. Veci sme si vybalili do skríň, kde bolo miesto pre každého. Po obede sme sa zoznámili s animátorkami Saškou a Terezkou. Predstavili nám program, ktorý tu na nás čakal. Bola to zatiaľ slepá mapa ostrovov, ktoré sme mali objavovať. Hneď na druhý deň sme aj dobyli krajinu mocného čarodeja a oslobodili sme zakliate knieža. Okrem toho sme navštívili mestečko Sv. Jur, kde majú zvláštne slnečné hodiny a peknú fontánu na námestí. Ale aj najšpinavší podchod, aký sme doteraz videli. Na druhý deň nás čakal prechod ním, lebo sme nechceli riskovať a prechádzať cez rušnú cestu. Vydali sme sa na výlet do Pezinka. Ako prvé sme navštívili Mestské múzeum. Spreádzal nás pán Peter Wittgrüber, ktorý tu pracuje ako archeológ. Vedel rozprávať tak zaujímavu, až mu pani učiteľky povedali, že mu závidia, ako pozorne sme ho počúvali. Majú tu aj zaujímavé expozície, napr. kostry ľudí, nástroje z čias stredoveku, ale mohli sme si podržať aj kameň, ktorý je starý 30 000 rokov. Dozvedeli sme sa aj čo-to o upíroch. Najprv sme sa báli, ale ujo nám to logicky vysvetlil. Ešte sme mali ísť aj do Malokarpatského múzea, kde sme sa mohli dozvedieť o spracovaní hrozna, o dejinách vinárstva i o Pannónskom háji, ale pre rekonštrukciu majú zatvorené až do Silvestra.

Po odchode z múzea sme mali chuť na zmrzlinu, tak sme si ju dali. Po dlhej a náročnej túre sme sa išli kúpať do hotelového bazéna. Potom na nás čakal indiánsky program. Vyrobili sme si pekné čelenky, náhrdelníky a šatky. Opäť sme zabodovali v cestovateľskej súťaži. Animátorky nám na dobrú noc ešte zahrli pekné pesničky na gitare. V predposledný deň

Bola orientačná súťaž a po nej vyhodnotenie celého pobytu. Dostali sme pekné tričká, šilty, prívesky aj diplomy na pamiatku od CK CERES. Ale tešili sme sa aj na piatok, lebo to nás čakala ešte plavba loďou po Dunaji až na Devín. Videli sme aj hradnú posádku, ktorá s červeným kobercom víta nášho a rakúskeho prezidenta, ale prezidentov sme videli až na Dunaji, lebo naša loď Prešov odchádzala skôr, než oni dorazili. Počas plavby, ktorá trvala 90 minút, sme mali veľa zážitkov. Videli sme aj hraničné kamene na rakúskej strane a mali sme aj vlastivedu, lebo sme na vlastnej koži zažili, ako ide hranica, čo sa o nej učíme. My sme išli po tej červenej čiare, čo je na mape, naľavo bolo Rakúsko a napravo Slovensko. A na Devíne bol aj 3-hraničný bod ešte s Českom. Tam sme videli sútok Dunaja a Moravy. Prešli sme sa popod starobylý hrad. Riešili sme o ňom aj matematickú úlohu, tak vieme, že bol postavený pre knieža Rastislava v r. 864 (vtedy sa volal DOWINA) a že v r. 1809 ho zničili vojská cisára Napoleona.

Cestou domov sme sa zastavili ešte v Avione, kde sme nakupovali 50 minút. Potom sme už vyrazili domov. Cesta bola dlhá, ale my sme sa bavili s chalanmi vzadu. A zrazu sme sa ocitli v Trenčíne. Bola to SUPER ŠvP!!

Katka Mikušová, 4.E

Foto: archív (zá)Školáčik-a